

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094724864/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

men om mig og føle min kraft gennemtrænge den og avle mangedobbelt kraft i det ellers døde stof.

Således vil jeg sidde og føle, hvorledes min sjæl meddeler sin gløden til den kolde verden, hvor den fra mig udgleder ild former sig til en uendelig ild.

Således vil jeg langsomt, hagsomt, i tryk bevidsthed om min skabervælde frembringe en ny verden omkring mig.

Hvem er den frække, der vover at forstyrre verdensstoffet i sin hvile og vække ånden, der ruger over tågekuglen?

Hut! langt nede taler det, ødslen stiger op, stødvise, dæmpede sitrer de op til mig, og når de kommer til mig, opfatter jeg kun et bristende suk.

Har sødelegelsen glemt noen? Vis dig og tal!

Hele verden er ødelagt, men på en enlig sten sidder der en afsindig digter tilbage og bander og klager over sin skæbne.

Herre, jeg har ikke noget at takke dig for, mit hjerte tilsier mig snarere at forbande end at velsigne.

Herre, jeg er ikke som en af de små hunde, der bjæffer artig ad folk, fordi det tilfredsstiller dem at høre sig selv skræle, men som løber med halen mellem benene, når man vender sig om efter dem; jeg er heller ikke som de hunde, der nærmer sig med ydmyg logrende hale og krogede af ængstelig begærlighed efter kærtegn; jeg fordiker kun min ret, og det er det, som jeg har brug for og trang til.

Herre, hvis du ser med velbehag på den troendes krumme ryg, men harmes over tænkerens oprejste pande, da slå til! Hvis du ikke vil det, så hør din uret.

Hvorfor har du givet mig en guddommelig sjæl i et afmægtigt legeme? Hvorfor attrå til alt, men ævne til intet?

Hvorfor er jeg ikke blevet almægtig? Sig mig det, og forsvær dig, om du kan!

Jeg har i min sjæl riger af skønhed, som intet steds findes på jorden; hvorfor kan jeg da ikke se til dem: bliv! og så se dem så der? Du skulde jorden blic skabt om, da skulde der komme en